

LA HUMANITAT: UN AVENÇ O UN RETROCÉS?

Com tots sabem el supremacisme i l'odi són dos desencadenants de les guerres. Quan un col·lectiu se sent superior que un altre ja sigui per raons de raça, cultura, sexe o religió és una gran problema per la societat perquè tots aquests aspectes promulguen l'odi. Aquest sentiment és un dels pitjors aspectes que defineixen l'ésser humà.

La història de la humanitat ha estat una repetició de fets que han anat evolucionant amb el pas del temps però que són les mateixes situacions que existien fa 100 anys, 500 anys o 2000 anys enrere. És un fet, la societat no avança. Encara que es digui que la humanitat evoluciona, que els esdeveniments passats ja no ocorraran perquè els humans aprenem dels nostres errors i som éssers racionals, en alguns aspectes es veritat però en el cas de les guerres que hem après? Fer-les a altres territoris perquè no ens afectin directament? Donar armes a altres perquè es barallin i jo pugui garantir els meus interessos? Per exemple, la Primera Guerra Mundial, coneguda a l'època com la Gran Guerra, va ser la primera guerra més mortífera de la història de la humanitat. Després d'aquesta guerra, que va deixar Europa destrossada, es va crear la Societat de Nacions. Segons amb la intenció de no caure en els "errors" del passat. Cosa que no va servir de res perquè dues dècades després a causa dels nacionalismes es va originar la Segona Guerra Mundial.

El problema actual de la humanitat és que quan una cosa no ens passa a nosaltres o està lluny del nostre enteniment o de casa nostre pensem que la cosa no va amb nosaltres i que mentres no ens passi a nosaltres no hi ha cap problema. En aquest sentit som éssers egoistes. I com diu Pierre Teilhard de Chardin "Nosaltres mateixos som el nostre pitjor enemic. Res pot destruir a la Humanitat, excepte la Humanitat mateixa".

Pel que fa a la pregunta sobre si hi ha camins cap a la pau, en la meva sincera opinió jo crec que si ens uníssim i lluitéssim per un interès comú i no individual les coses anirien millor perquè com diuen units som més forts. Aquest és un dels errors de la gent. Som individualistes en molts sentits. Per exemple en una guerra quan guanya un bàndol es fa un tractat, doncs aquest tractat només afavoreix a una part. I la pregunta és qui som nosaltres per dir que algú no té raó? Com diu alguna gent, ni els bons són tan bons ni els dolents són tant dolents.

En conclusió, crec que la pau no és eterna, però també s'ha de lluitar per ella, en comú. Per alguna cosa som éssers racionals, pensem, tenim la capacitat de ser empàtics, de lluitar pels nostres ideals i com diu Ghandi, "No hauríem de perdre la fe en la humanitat que es com l'oceà : no s'embruteix perquè algunes de les seves gotes estiguin brutes".

Fatumata Touray